# Tradisjonelle syn på moralens grunnleggning

Platon: Moralen er grunnlagt i <u>tidløse ideer</u>.

Aristoteles: Moralen er grunnlagt i <u>individets karakter</u>.

Hume: Moralen er en følelsesmessig reaksjon på

kjennsgjerningene.

I oss selv og ikke i naturen.

Kant: Moralen er grunnlagt <u>i fornuften</u>, ved det

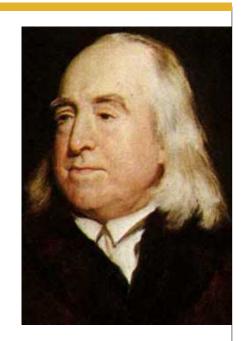
kategoriske imperativ.

## Utilitarisme (nyttefilosofi)

- Opprinnelig: <u>Etiske normer skal grunnlegges i ikke-moralske</u>
  <u>goder</u>, som er <u>observasjonsmessige konstaterbare</u>.
- Konsekvensetikk: Den rette handling er bestemt ut i fra at dens konsekvenser er nyttige.
  - Ikke begrunnet ut i fra moralske regler, motivasjon, karakter.
- Nytte: Goder som realiseres.
  Størst mulig goder eller lykke for flest mulig.
- Helvétius (1715-1771): Maksimering av individuell lyst.

## Jeremy Bentham (1748–1832)

- Jurist og filosofisk radikaler som gikk inn for lovreformer.
- Gjennomfører utilitarisme som en konsekvent etisk teori.



- Begrunnelse av sosiale reformer må vise til <u>nytte (utility)</u> og <u>lyst (pleasure)</u>.
- □ Fordi lyst/ulyst er årsakene til handling, kan vi <u>påvirke folks</u> <u>adferd ved å endre forholdet mellom lyst og ulyst</u>.

- <u>Bakgrunn</u>: Den kapitalistiske markedsøkonomien som begynner å utvikle seg i England – fokus på goder.
- Den moderne vitenskapens vekt på observasjon og målbarhet.
- Hume: Moral er et spørsmål om subjektive følelser.

Utarbeider et system for å regne ut størst lyst: Lystkalkyle:

- Intensiteten av lyst / ulyst (smerte).
- Hvor lenge varer.
- Hvor mange personer som er involvert.
- Hvordan ulike lyst- / ulyst(smerte)opplevelser interfererer.
- Etiske verdier blir <u>kvantifiserbare</u>.

- Kritiske spørsmål:
  - Kan alle disse måles?
  - O Dreier det seg om sammenlignbare enheter?
  - Hvor langt inn i fremtiden?
  - O Usikkerheten.

Hvordan skal vi bestemme verdier?

F.eks. en veiutbygning: hvordan vurdere trafikk-effektivitet i forhold til inngrep i naturen? (Hardangerbroen)

—At noe har verdi i seg selv, som en opplevelse / rekreasjon. Hvordan vurdere risiko for tap av liv mot økonomiske

kostnader?

- Hva er prisen for et menneskeliv?
- En metode: <u>Fra livsforsikring</u>, hva vil familien få dersom forsørgeren faller bort?
  - I Sverige 7.4 mill. SKR i Norge under det halve.
- □ En annen: <u>Betalingsvillighet</u>. F.eks. hva vil man betale for å redusere risiko for dødulykke med 1/10000 ga i England 20-30 mill NOK.
- Prisen for uberørt natur. Hva er borgerne villig til å betale for den?

- □ <u>Vekt på enkeltindividet</u>:
  - Lyst / ulyst er <u>opplevelser hos enkeltindividet</u>, en subjektiv følelse.
  - Alle individer blir like viktige, fattig som rik, politiker som enkelte i allmuen.
  - Størst mulig for flest mulig enkeltindivider.
  - Ikke kvalitative forskjellige tilstander av lyst & ulyst.

- Reduserer lykke til lyst en subjektiv følelse.
  - Tale om kroppslig lyst "lykkefølelse", fysisk velvære.
  - Ikke som hos Aristoteles, at alle deler av sjelen har kommet til sin utfoldelse.
- □ Bentham: <u>Hedonistisk utilitarist</u>.
- Konsekvensetikk: Kriteriet for god handling ligger i en vurdering av handlingens konsekvenser mht. lyst og ulyst.
   Ikke verdier eller plikt i henhold til regler.

Målet for politikken: Maksimere lyst.

Den rette politiske beslutning er den som maksimerer lyst.

### Bentham: utilitarisme – kritiske momenter

- Bryter med moralske intuisjoner om rett / galt og plikter.
- Mennesket blir ahistorisk:

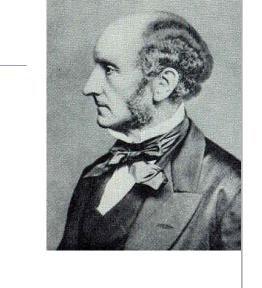
Ethvert menneske har samme drivkrefter og mål, nemlig lyst. Mennesket blir tidløst.

## Neglisjerer det sosiale:

Alle individer har samme posisjon overfor hverandre. Ser ikke interessemotsetninger mellom individene, at de er deltagere i ulike klasser med forskjellige interesser.

## John Stuart Mill (1806–1873)

- Fra sin far James Mill påviket av utilitarismen.
- En bakgrunn for Mills tenkning er den sosiale situasjonen for industriarbeiderne i første halvdel av 1800-tallet.



Transformerer liberalismen til <u>sosialliberalisme</u>.
 Samfunnet blir innarbeidet som en faktor i teorien.

- Ny forklaringskategori i liberalismen: hvordan samfunnet kan gi betingelser for frie og ansvarsbeviste individer.
- Mill avviser den naïve laissez faire-liberalistiske synet at maksimal frihet er ensbetydende med minimum av statlig og lovmessig begrensning: det frie markedet er ikke en naturtilstand. Foreligger uønskede sosiale forhold, må vi kunne gripe inn.

Ut fra at alle individer er like, arbeider Mill for undertrykte grupper: bl.a. for å <u>bedre arbeiderklassens kår</u> og for <u>kvinners allmenne stemmerett</u>.

- Modifiserer Benthams kvantitave utilitarisme.
  - Istedet for simpelthen lyst/ulyst <u>lykketilstander som</u> <u>kan være kvalitativt forskjellige</u>, dvs. som <u>moralsk gode</u> eller <u>moralsk dårlige</u>.
    - Det er forskjell på lykke mer generelt og kroppslig lyst: "Det er bedre å være et misfornøyd menneske enn en fornøyd gris".
- Derved forlates å begrunne det etiske i det rent konstaterbare. Også forlater det rent kvantitative.

 Sammenligning av lykketilstander gjøres ved konsensus mellom kompetente aktører, eller ved <u>flertallsvedtak</u> av kompetente aktører.

- Mill forsvarer tale- og ytringsfriheten som en høytstående
  verdi ved siden av personlig frihet, selvrespekt, integritet og
  sosial velferd:
  - Tale- og ytringsfrihet er <u>nødvendig betingelse for fri og</u> <u>åpen diskusjon</u>, for at alle standpunkter kan komme frem.
  - <u>Vi kjenner ikke vårt eget standpunkt fullt ut før vi har</u>
    <u>artikulert det</u> og også er <u>klar over motargumentene</u>.

Handlingsutilitarisme: Størst mulig gode (lyst) som resultat av enhver handling man gjør. (Bentham)
 Velg den konkrete handlemåte som gjør at flest mulig for bedre lykke.

- Regelutilitarisme. Mange utgaver, men:
  - Man skal velge handling mht. visse regler som vil gi større goder for samfunnet.
  - Vurderer <u>konsekvenser av regler</u>, ikke deontologisk bestemmelse av regler.
- F.eks.: Det er bedre å handle slik at man bruker kronene på å gi bedre behandling for en større gruppe enn på high-tech utstyr for en liten gruppe pasienter, eller for et enkelt individ.

Preferanseutilitarisme: Man skal maksimere preferanser –
 hva folk <u>foretrekker</u> / <u>ville velge</u>. Enhver skal få oppfylt sine viktigste preferanser.

Unngår spørsmålet om hvordan sammenligne lykke.

Åpner for pluralitet.

Peter Singer: Skal legge vekt på hva en upartisk observatør
 vil like / mislike.

Derved unngår at gir mine preferanser får større vekt enn hvilken som helst annen.

<u>Etisk universalisme</u>: Ikke bare vekt på uansett menneske,
 men uansett art.

## Litteratur om utilitarisme

